

prima instanță: A. Mironov
instanța de apel: G. Vavrin, I. Dănăilă, T. Dimitriadi

Î N C H E I E R E

07 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii Oleg Sternioală și Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Dimitrov Iurii
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Compania
Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Taraclia împotriva lui
Dimitrov Iurii cu privire la încasarea sumei,
împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 26 noiembrie 2013, prin care a
fost respins apelul declarat de către Dimitrov Iurii,

c o n s t a t ă

La 21 mai 2013, Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția
Teritorială Taraclia s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui
Dimitrov Iurii cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii înaintate, Compania Națională de Asigurări în
Medicină, Agenția Teritorială Taraclia a menționat că potrivit Legii cu privire la
asigurarea obligatorie de asistență medicală nr. 1585-XIII din 27 februarie 1998,
Dimitrov Iurii este subiectul asigurării și este obligat să achite primele de asigurare
în mărimea, în modul și în termenele stabilite de legislație.

Conform art. 22 Legii nr.1593-XV din 26 decembrie 2002 cu privire la
mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de
asistență medicală, persoanele fizice incluse la începutul anului de gestiune în una
din categoriile de plătitori prevăzute la anexa nr.2 vor achita integral o primă de
asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă în termen de 3 luni de la
data intrării în vigoare a legii fondurilor de asigurare obligatorie de asistență
medicală pe anul respectiv.

Se menționează că Dimitrov Iurii activează la întreprinderea „Budăi Prim”,
conform contractului individual de muncă, unde i se impozitează din salariul lunar,
asigurarea medicală în mod obligatoriu.

Notarii publici și avocații, indiferent de forma juridică de organizare a
activității, care au obținut licență în modul stabilit de lege, menționate în
categoriile de plătitori ai primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în
sumă fixă, se asigură în mod individual.

Conform Legii fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală pe anul 2013, prima de asigurare obligatorie de asistență medicală calculată în sumă fixă în valoare absolută pentru categoriile de plătitori prevăzuți în Legea cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, se stabilește în mărime de 3 318 lei.

Susține, reclamantul că potrivit art. 5 aceiași lege, în cazul neachitării în termen a primei de asigurare obligatorie de asistență medicală, se v-a achita penalitate în mărime de 0,1 % din suma restantă, pentru fiecare zi de întârziere.

Prin ordonanța emisă de către Judecătoria Taraclia din 22 aprilie 2013, s-a dispus încasarea din contul lui Dimitrov Iurii în beneficiul Companiei Naționale de Asigurare în Medicină suma de 3 374,40 lei, în contul achitării primei de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anul 2013.

Dimitrov Iurii a înaintat obiecții împotriva ordonanței enunțate, invocând că de fapt activează în calitate de avocat la Cabinetul avocatului „Iurii Dimitrov”.

La 29 martie 2013 Dimitrov Iurii a cumpărat polița de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anul 2013 în suma de 1 659 lei, seria 010 nr.099277 în oficiul poștal or. Taraclia.

Susține reclamantul că în astfel de circumstanțe pîrîtul prin acțiunile lui a încălcat procedura achitării primelor de asigurare medicală și obținerea poliței de asigurare obligatorie de asistență medicală. Iar, potrivit art. 22 al Legii nr.1593-XV din 26 decembrie 2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, persoanele fizice incluse la începutul anului de gestiune în una din categoriile de plătitori prevăzute la anexa nr.2 vor achita integral o primă de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a legii fondurilor de asigurare obligatorie de asistență medicală pe anul respectiv.

În așa fel, Dimitrov Iurii nu a achitat în volumul deplin prima de asigurare obligatorie de asistență medicală în termenul stabilit de legislație.

Consideră reclamantul că Dimitrov Iurii urmează să restituie în contul primelor de asigurare pentru anul 2013 suma restantă în mărime de 1659 lei și penalitate în mărime de 82,95 lei.

Solicită Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Taraclia încasarea din contul lui Dimitrov Iurii a sumei de 1741,95 lei în contul primelor de asigurare medicală pe anul 2013.

Prin hotărîrea Judecătoriei Taraclia din 30 iulie 2013, acțiunea a fost admisă integral (f.d.29, 35-36).

S-a încasat din contul lui Dimitrov Iurii în beneficiul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină suma de 1741,95 lei în contul primelor de asigurare medicală pe anul 2013.

S-a încasat din contul lui Dimitrov Iurii în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 270 lei.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 26 noiembrie 2013, a fost respins apelul declarat de către Dimitrov Iurii și menținută hotărîrea primei instanțe (f.d.58-61).

La 04 martie 2014, Dimitrov Iurii a declarat recurs, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 26 noiembrie 2013 și a hotărîrii Judecătoriei Taraclia din 30 iulie 2013, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a

hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea Companiei Naționale de Asigurări în Medicină integral.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La 28 ianuarie 2014, Curtea de Apel Cahul a expediat în adresa participanților părților, copia deciziei instanței de apel (f.d.62-63).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus la 04 martie 2014, este declarat în termen, deoarece potrivit înscrisului anexat de către recurent se atestă faptul că decizia instanței de apel a recepționat-o la 03 februarie 2014 (f.d. 73).

Recurentul, Dimitrov Iurii în motivarea recursului a indicat că instanțele ierarhic inferioare au aplicat legea care nu urma a fi aplicată, au interpretat eronat legea și în consecință au emis soluții ilegale.

Examinînd temeiurile admisibilității recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 31 martie 2014, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Companiei Naționale de Asigurări în Medicină cererea de recurs depusă de către Dimitrov Iurii cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă de Compania Națională de Asigurări în Medicină la 24 aprilie 2014, a solicitat ca recursul depus de către Dimitrov Iurii să fie respins ca neîntemeiat.

În conformitate cu art.439 alin.(3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Dimitrov Iurii, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Dimitrov Iurii, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Dimitrov Iurii se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Dumitru Mardari